

POSTANOWIENIE

Dnia 24 października 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 października 2008 r.

skargi T. K.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w S. z dnia 18 maja 2006 r., sygn. akt II Ca (...)

wydanego w sprawie z powództwa E. G.

przeciwko T. K.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego,

odrzuca skargę i nie obciąża skarżącego kosztami postępowania skargowego.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 18 maja 2006 r. Sąd Okręgowy w S. oddalił apelację pozwanego T. K. od wyroku Sądu Rejonowego w S. z dnia 21 czerwca 2005 r. o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności.

Wyrok Sądu Okręgowego pozwany T. K. zaskarżył skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Skarżący podał, że zaskarżone orzeczenie spowodowało szkodę m.in. poprzez naruszenie prawa procesowego - art. 27 k.p.c., art. 233 § 1 k.p.c., art. 381 k.p.c., art. 382 k.p.c., naruszenie prawa materialnego - art. 74 k.c., art. 75 k.c., art. 3 k.c., art. 6 k.c., art. 462 § 1 k.c., art. 463 k.c., art. 454 § 1 k.c.; art. 465 § 1 k.c., art. 113 § 1 k.c. w związku z art. 110 k.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać oznaczenie orzeczenia, od którego została wniesiona, przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienia, wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne, wniosek o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem, a także uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy oraz wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe.

Wymagania powyższe powinny być spełnione w sposób kumulatywny. Skarga niespełniająca któregokolwiek z nich dotknięta jest tzw. brakiem istotnym, nienaprawialnym w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych i podlega odrzuceniu a *limine* (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 140).

Wniesiona skarga nie spełnia wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c., ponieważ w skardze nie zawarto wskazania przepisu prawa, z którym orzeczenie jest niezgodne. Skarżący przytoczył i uzasadnił podstawy skargi, jednak art. 424⁵ § 1 k.p.c. wyraźnie odróżnia podstawy skargi od wskazania przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne, zatem skarga musi zawierać każdy z tych elementów przedstawiony odrębnie (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 20 lipca 2005 r. IV CNP 1/05, niepubl., z dnia 18 stycznia 2006 r., III CNP 21/05, niepubl. oraz z dnia 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 140).

Nie został wypełniony przez skarżącego ponadto wymóg uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody polegający na wskazaniu jej rodzaju, rozmiaru, czasu powstania oraz związku przyczynowego między szkodą a wydaniem zaskarżonego orzeczenia (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, OSNC 2006, nr 1, poz. 16; z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 141). Skarżący obszernie przedstawił w skardze stan faktyczny sprawy oraz przebieg postępowania. Skarga nie zawiera jednak wyводу wykazującego istnienie adekwatnego związku przyczynowego między zaskarżonym orzeczeniem, a powstałą szkodą. Nie jest dostateczne i wystarczające dla jego wypełnienia wskazanie przez skarżącego, że orzeczenie sądów I i II instancji wyrządziły mu krzywdę moralną i materialną.

Z przytoczonych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 k.p.c. w związku z art. 424⁵ § 1 pkt 3 i 4 k.p.c.). O kosztach postępowania skargowego orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c.